

Marie Čiháková

Já se jmenuji Marie Čiháková a narodila jsem se v roce 1945 přímo v Mikulášovicích.

Paní Marie vyrůstala se třemi sourozenci vychovávána prarodiči. Chodila na základní školu v Mikulášovicích a vzpomíná na ni jen v dobrém.

Po základní škole nastoupila na Gymnázium v Rumburku, v tomto období života se stala zajímavá událost, která později ovlivnila její život.

Můj budoucí manžel mě nesl na ramenou a šli jsme kolem nádraží, tou zkratkou přes... přes teron a tam visely vždycky vlajky a já nevím, bylo asi nějaký výročí, visela tam sovětská vlajka. No a jak mě nesl na těch ramenou, tak mě ta sovětská vlajka flákla přes hlavu no a jak jsme byli trochu přiovilí tak to samozřejmě hned jsem začala, co ty mě máš flákat a kluci ji utrhli.

Čin neměl žádný politický význam, a tak vlajku prostě pohodili doma. Mysleli si, že se nic nestalo, ale...

Ale byl z toho tenkrát velkej průšvih samozřejmě, protože nás viděla jedna nejmenovaná paní... která to tenkrát nějak prozradila, no a byla z toho hrozná aféra, protože tenkrát obklíčili Tomášov nějaký... prostě nějaká zásahová jednotka.

Mariin přítel strávil následující měsíc ve vazbě a zbytek zúčastněných poté dopadli taky, ale kolem Marie bylo ticho. Dokud...

Asi tejdén na to, při nějaký hodině na gymnáziu... už si nepamatuju co to bylo za hodinu, přišli pro mě policajti z Rumburka, nějaký kriminalista, do teďka vím jak se jmenoval a odvezli mě k výsledku...

Paní Marie naštěstí vyvázla bez problémů díky tolerantnímu kriminalistovi, který jí nechtěl zbytečně ničit život.

Když došlo na další studium, pokusila se o vysněný obor genetiky, bohužel marně. Vrátila se tak zpět do Mikulášovic, kde začala pracovat ve školce. Práce jí však nenaplňovala, dokud se díky kamarádce nedostala do základní školy jako učitelka nižšího stupně.

Marie se rozhodla ve školství zůstat, dálkově si dodělala pedagogickou fakultu a stala se učitelkou, postupně sílil tlak na vstup do strany, což nechtěla. A tak si v nouzi vzpomněla na dávnou historku.

Tak já jsem mu řekla o tý vlajce. A tenkrát to nikdo nevěděl... na to nezapomenu. A já jsem tenkrát říkala... Ale víte pane řediteli, když jsme tenkrát strhli tu sovětskou vlajku, tak si netroufám vůbec něco... A on úplně zbělal.

Více Marii už nikdo ke vstupu do strany nenutil.

Pokračovala ve svém běžném životě. Založila rodinu a usadila se na Tomášově se svým manželem a třemi syny. A čím se vlastně řídila?

Říkám si že, když člověk udělal chybu, což každý člověk udělá a uděláte ji určitě i vy... tak ji v sobě nenoste, vždycky se ji snažte odčinit, omluvit se hned.